

Sygn. akt: KIO 1423/14

WYROK
z dnia 23 lipca 2014 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Emil Kawa

Protokolant: Natalia Dominiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 lipca 2014 r. odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 11 lipca 2014 r. przez **wykonawcę – Lima Sp. z o.o., ul. Dworcowa 4, 87-400 Golub-Dobrzyń**, w postępowaniu prowadzonym przez **zamawiającego – Komendę Główną Straży Granicznej, ul. Podchorążych 38, 00-463 Warszawa**,

orzeka:

1. oddala odwołanie

2. kosztami postępowania obciąża wykonawcę - Lima Sp. z o.o., ul. Dworcowa 4, 87-400 Golub-Dobrzyń i:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę - Lima Sp. z o.o., ul. Dworcowa 4, 87-400 Golub-Dobrzyń tytułem wpisu od odwołania

2.2. zasądza od wykonawcy - Lima Sp. z o.o., ul. Dworcowa 4, 87-400 Golub-Dobrzyń na rzecz zamawiającego – Komendy Głównej Straży Granicznej, ul. Podchorążych 38, 00-463 Warszawa kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy), stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 907) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Warszawie**.

Przewodniczący:

UZASADNIENIE

Komenda Główna Straży Granicznej, ul. Podchorążych 38, 00-463 Warszawa, zwana dalej „zamawiającym” prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pn. Zakup i dostawa jednego śmigłowca wielozadaniowego jednosilnikowego turbinowego na potrzeby Lotnictwa Straży Granicznej prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego o wartości przekraczającej kwotę określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy Pzp. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej Dz.U./S S124 z dnia 02.07.2014r nr 2014/S 124-220414.

W dniu 11 lipca 2014 roku wykonawca Lima Sp. z o.o., ul. Dworcowa 4, 87-400 Golub-Dobrzyń, zwany dalej „odwołującym” wniósł odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej od czynności zamawiającego dotyczących treści postanowień specyfikacji istotnych warunków zamówienia (SIWZ).

W wniesionym odwołaniu zarzucił zamawiającemu naruszenie art. 22 ust. 4 i ust. 5 oraz art. 7 ust. 1 ustawy poprzez dokonanie opisu sposobu dokonywania oceny spełnienia warunku udziału w postępowaniu, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1 ustawy w sposób nie związany z opisem przedmiotu zamówienia oraz naruszający zasadę uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców przez co w sposób nieuprawniony zamawiający zawęży krąg podmiotów, które mogą wziąć udział w niniejszym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. Zawężenie kręgu potencjalnych wykonawców zostało spowodowane tym, że zamawiający wymaga aby wykonawca udowodnił, że posiada uprawnienia, o których mowa w ustawie z dnia 22 czerwca 2001r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym i przepisach wykonawczych wydanych na jej podstawie, w zakresie niezbędnym do realizacji przedmiotu zamówienia tj. w zakresie określonym w części WT VIII ust. 1, ust. 4 pkt 1,2,4,5,7 Załącznika nr 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2001r. w sprawie rodzajów broni i amunicji oraz wykazu wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, na których wytwarzanie lub obrót jest wymagana koncesja. Zarzut ten jest zasadny między innymi dlatego, że w realiach niniejszego stanu faktycznego z opisu przedmiotu zamówienia wynika, że śmigłowiec wraz z wyposażeniem ma być wpisany do rejestru statków powietrznych Urzędu Lotnictwa Cywilnego, a zatem nie ma przeznaczenia wojskowego ani policyjnego tylko cywilne. Z zapisów SIWZ nie wynika również, aby elementy wyposażenia miały mieć przeznaczenie wojskowe lub policyjne.

Podnosząc powyższy zarzut wniósł o nakazanie zamawiającemu dokonania zmiany zapisów SIWZ w następujący sposób, poprzez :

- a) wykreślenie zapisu ppk B pkt VII SIWZ (str 5),
- b) wykreślenie zapisu ppk 2) ust.I pkt VIII SIWZ (str 6),
- c) wykreślenie § 10 w projekcie umowy na przedmiot zamówienia, stanowiącym załącznik nr 4 do SIWZ, tj. w taki sposób, aby zmodyfikowane zapisy SIWZ były zgodne z przepisami ustawy i nie ograniczały w sposób nieuprawniony kręgu potencjalnych wykonawców mogących ubiegać się o udzielenie przedmiotowego zamówienia. Wniósł także o dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron i przeprowadzenie dowodu z dokumentacji postępowania.

W uzasadnieniu zarzutu podniósł, że zamawiający w SIWZ wskazał, że wykazanie spełniania warunku z art. 22 ust 1 pkt 1 ustawy, winno nastąpić min. poprzez wykazanie się przez Wykonawców, że posiadają uprawnienia, o których mowa w ustawie z dnia 22 czerwca 2001r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Zdaniem odwołującego powyższy zapis SIWZ w sposób nieuprawniony zawęży krąg podmiotów, które mogą wziąć udział w niniejszym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, albowiem realizacja przedmiotu zamówienia wbrew zapisom SIWZ nie wymaga posiadania uprawnień o których mowa powyżej.

Wskazał także, że w wydanym na podstawie art. 6 ust. 3 ww. ustawy ww. rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2001 r. ustalony został wykaz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, których dotyczy opisywany obowiązek posiadania koncesji. Szczegółowy wykaz wyrobów technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, na których wytwarzanie lub obrót jest wymagana koncesja został określony w Załączniku nr 2 do powołanego rozporządzenia. W Załączniku tym wskazano katalog wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, których obrót wymaga posiadanie koncesji. Przepisy te znajdują jednakże zastosowanie jedynie do wyrobów, które mają takie wojskowe lub policyjne przeznaczenie.

Za niedopuszczalną uznać należy zdaniem odwołującego taką wykładnię powyższych przepisów zgodnie z którą każde, z wymienionych w części WT VIII Załącznika nr 2 do powołanego rozporządzenia, wyrobów i technologii automatycznie uznane zostały za wyroby bądź technologie o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Decydujące dla obowiązku posiadania koncesji na obrót konkretnymi wyrobami lub technologiami ma w pierwszej kolejności przeznaczenie konkretnych wyrobów lub technologii, a dopiero w razie uznania, że jest to przeznaczenie wojskowe lub policyjne, konieczne jest ustalenie czy przedmiot ten wskazany został w katalogu określonym w Załączniku nr 2 do powołanego rozporządzenia.

Wymienione w SIWZ wyposażenie, zdaniem odwołującego ma charakter cywilny tak, jak sam śmigłowiec będący przedmiotem przetargu. Taki charakter zamawianego śmigłowca wynika wprost z zapisów SIWZ w niniejszym postępowaniu. W części WT V Załącznika do

rozporządzenia, w której wśród statków powietrznych których obrót wymaga uprzedniego uzyskania koncesji znajdują się m.in. załogowe statki powietrzne bojowe i ich wyposażenie oraz inne załogowe statki przeznaczone dla celów operacji militarnych, łącznie ze szkolno-treningowymi, oraz ich podsystemy i części. W sposób jednoznaczny wskazano równocześnie, że nie obejmuje to statków powietrznych lub wariantów takich statków powietrznych, które zostały dopuszczone do użytku cywilnego przez władze lotnictwa cywilnego.

Powołał się również na wyrok NSA z dnia 28 lutego 2013 r. o sygn. akt II GSK1617/11, w którym wskazano, że ustawa z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie obrotu materiałami wybuchowymi i bronią (...) w art. 3 ust. 2 pkt 4, kładzie nacisk na cel, w jakim wyroby zostały zaprojektowane. Wyroby i technologie, które nie były projektowane dla celów wojskowych lub policyjnych z samego założenia nie są wyrobami o założeniu wojskowym lub policyjnym, również w tejże ustawie w art. 3 ust. 2 pkt 4 wskazano w słowniczku, że wyroby i technologie o przeznaczeniu wojskowym i policyjnym, są to wyroby zaprojektowane dla celów wojskowych i policyjnych oraz technologie związane z produkcją lub używaniem tych wyrobów. Wskazał również na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 18 listopada 2010 r. o sygn. akt KIO 2421/10, z którego wynika, że aby mówić o posiadaniu koncesji na posiadanie określonych urządzeń, to należy odnosić to nie do samego sprzętu, ale do jego przeznaczenia w konkretnym postępowaniu. Przywołał również postępowanie przetargowe na wyposażenie sprzętowe śmigłowca w postaci kamer termowizyjnych prowadzonego przez Komendę Główną Straży Granicznej (podobne postępowanie) oraz postępowanie prowadzone przez Komendę Miejską Państwowej Straży Pożarnej w Białymstoku, gdzie nie było wymagania aby wykonawca posiadał koncesje na ich dostawę. Podał nadto, że dostarczony sprzęt w całości jest sprzętem cywilnym, powszechnie dostępnym na rynku, a dopiero sam zamawiający - po jego otrzymaniu - będzie go konfigurował dla swoich potrzeb, tym samym nie ma żadnych podstaw, aby dostawy tego sprzętu wykonywał podmiot posiadający w tym zakresie koncesję.

Stwierdził także, że fakt rejestracji śmigłowca w rejestrze Urzędu Lotnictwa Cywilnego przesądza o jego cywilnym charakterze.

Ponadto dodał, że postępowanie zamawiającego w sprawie jest niewłaściwe, gdyż zarówno nie złożył na piśmie odpowiedzi na odwołanie, czym uniemożliwił odwołującemu zapoznanie się z całością argumentacji zamawiającego w tej sprawie, która mogła być przekonująca dla odwołującego i miałby możliwość cofnąć odwołanie, jak również dotychczas nie odpowiedział na skierowane pytania do SIWZ w tym zakresie.

Zamawiający wniósł o oddalenie odwołania i wskazał, że zgodnie z ustawą z dnia 12 października 1990 r. o straży granicznej - straż graniczna jest formacją porządku

publicznego i stanowi jednolitą, umundurowaną i uzbrojoną formację, przeznaczoną do ochrony granicy państwa, kontroli ruchu granicznego i zapobieganiu przedostawania się imigrantów, rozpoznawanie i wykrywanie przestępstw, itp. Na obszarze granicznym Straż Graniczną posiada uprawnienia Policji, a to wskazuje, że zakupywany śmigłowiec ma przeznaczenie dla formacji porządku publicznego dla działań operacyjnych.

Podał, że sprzęt, jaki wymaga zamawiający, dotyczący kamer termowizyjnych i innego sprzętu, jest możliwy do zakupu przez podmioty nieposiadające koncesji na obrót bronią, ale dla celów wojskowych zakup taki może być dokonany tylko za pośrednictwem wykonawców posiadających koncesję, gdyż tylko to gwarantuje odpowiednia jego jakość. Dostarczenie sprzętu w ramach koncesji i poza koncesją w zasadzie nie wpływa na cechy produktu, ale ze względu na jego przeznaczenie i charakter zamawiającego, zamawiający zobligowany jest on do stosowania przepisów tej ustawy oraz rozporządzenia. W punkcie WT VIII ww. rozporządzenia, wymieniono wykaz produktów w tym zamawianych przez zamawiającego, których nabycie winno następować od koncesjonowanych dostawców. Podmiot zamawiający, jak Straż Graniczna taki sprzęt może nabywać tylko w myśl przepisów tego rozporządzenia. Podał także, że w Opisie Przedmiotu Zamówienia na s. 7 w pkt 2 wskazano przeznaczenie systemu, w skład którego wchodzi kwestionowane przez odwołującego elementy, takie jak: kamera termowizyjna, kamera dzienna, jednostki zaawansowanej obróbki obrazu. Urządzenia te są jednym ze składników systemu obserwacji lotniczych. Pojedyncze elementy tego systemu można nabyć na rynku - są ogólnodostępne, ale układ specyfikacji tego sprzętu - wskazany w OPZ - jest przygotowany pod skonfigurowanie go dla prowadzenia zadań policyjno-wojskowych, jakie na granicy prowadzi Straż Graniczna, a sprzęt o takiej jakości może dostarczyć tylko podmiot który spełnia wymagania stawiane w koncesji. Gdyby organy porządku publicznego mogły nabywać taki sprzęt u dowolnych dostawców to ustawodawca nie wprowadzałby tego typu przepisów.

Odnosząc się do kwestii rejestracji samolotu w Urzędzie Lotnictwa Cywilnego wskazał, że śmigłowiec ten będzie rejestrowany w dwóch rejestrach – rejestrze statków powietrznych lotnictwa cywilnego i rejestrze statków powietrznych służb porządku publicznego.

Podał również, że taki opis warunków udziału nie ogranicza konkurencji pomiędzy wykonawcami, gdyż wg. jego wiedzy co najmniej 10 wykonawców może spełnić postawione warunki, wywodzi to innego prowadzonego postępowania.

Krajowa Izba Odwoławcza rozpoznając złożone odwołanie na rozprawie i uwzględniając dokumentację z niniejszego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz stanowiska stron postępowania ustaliła, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności Izba stwierdziła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek ustawowych skutkujących odrzuceniem odwołania, wynikających z art. 189 ust. 2 ustawy Pzp.

Izba stwierdziła nadto, że odwołujący posiada interes we wniesieniu środków ochrony prawnej na postanowienia specyfikacji. Odwołujący jest podmiotem mogącym ubiegać się o udzielenie rozpoznawanego zamówienia publicznego. Sposób ustalenia opisu przedmiotu zamówienia przekłada się wprost na możliwość udziału wykonawcy w postępowaniu oraz złożenia ważnej oferty.

Na etapie postępowania, przed otwarciem ofert, krąg podmiotów mogących skutecznie bronić swoich interesów w uzyskaniu zamówienia obejmuje każdego potencjalnego wykonawcę mogącego samodzielnie zrealizować zamówienie lub wykonawcy mogącego wspólnie ubiegać się o udzielenie zamówienia.

Na wstępie rozpatrywania podniesionego zarzutu wskazać należy na określenie przedmiotu postępowania określonego w SIWZ przez zamawiającego. W części IV OPZ w pkt 1 wskazano, że przedmiotem zamówienia jest zakup i dostawa śmigłowca wielozadaniowego do wykonywania przez lotnictwo Straży Granicznej lotów operacyjnych, patrolowo poznawczych i dyspozycyjnych nad obszarem lądowym, posiadającym w tym celu odpowiednie wyposażenie.

Powyższy opis w powiązaniu z zadaniami Straży Granicznej wskazanymi w ustawie z dnia 12 października 1990 roku o Straży Granicznej (Dz. U z 2011r. nr 116 poz. 675 t.j) tj. związanych z ochroną granicy państwowej, zapobieganiem i wykrywaniem przestępstw, ściganiem ich sprawców, itd. wskazuje na militarny charakter tej formacji i także przeznaczenie tego śmigłowca. Posługiwanie się w ww. rozporządzeniu z 3 grudnia 2001 roku w sprawie rodzajów broni i amunicji oraz wykazu wyrobów I technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, na których wytwarzanie lub obrót jest wymagana koncesja (Dz.U. Nr 145, poz. 1625 ze zm.) pojęciem „przeznaczenie policyjne”, należy odnosić do służb porządku publicznego, jeśli dany sprzęt ma służyć do ich specjalistycznych zadań.

Z przepisu art. 6 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 22 czerwca 2001r o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym wynika, że wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym wymaga koncesji. W istocie wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, to te wyroby, które są wymienione i szczegółowo opisane w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2001 r./podobnie wynika z uzasadnienia ww. wyroku NSA/

Odnosząc się do stanowiska odwołującego iż na rynku występują o obrocie ogólnodostępnym urządzenia które mogą być stosowane w statkach powietrznych organów porządku publicznego, to Izba stwierdza, że takie stanowisko jest chybione. Przede wszystkim, niemożliwe do zaakceptowania jest założenie, że prawodawca jest nieracjonalny, a w ustawie znajdują się przepisy nic nie znaczące. Ustawodawca w tym celu sformułował w ustawie, definicję ustawową wyrobu o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, aby rozgraniczyć wyroby projektowane dla celów wojskowych lub policyjnych od innych wyrobów, których wytwarzanie bez względu na ich cechy techniczne nie jest objęte koncesjonowaniem. Zauważyć należy, że przeważająca liczba wyrobów i technologii określonych w rozporządzeniu jest projektowana właśnie dla celów wojskowych lub policyjnych i nie ma żadnego zastosowania poza policją i wojskiem. Jednak znajdują się tam też wyroby i technologie, które mogą mieć zastosowanie nie tylko w wojskowości i organach porządku publicznego. Zgodnie z ustawą i cyt. rozporządzeniem tylko wyroby i technologie projektowane dla wojska i policji są uznawane za wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, których wytwarzanie i obrót objęte są koncesjonowaniem.

Tym samym na rynku mogą istnieć wyroby o tożsamyh nazwach, lecz nie są takie same wyroby, jedne zostały wyprodukowane dla celów wojskowych i policyjnych i mogą być dostarczane tylko przez koncesjonowanych wykonawców, a drugie dla potrzeb tzw. powszechnego obiegu rynkowego – ogólnie dostępne. Zamawiający wymaga dostawy przedmiotowych kamer termowizyjnych projektowanych dla celów wojskowych wymienionych w załączniku nr 2 WT VIII ust. 1 pkt 1,2,4,5,7 Maja one wchodzić jak to wynika z postanowień pkt 2 ppkt 1 OPZ str 7 w skład systemu obserwacji lotniczej.

Tym samym niezasadne jest stanowisko odwołującego jakoby wymagany przez zamawiającego sprzęt był sprzętem cywilnym mogącym być dostarczony przez każdego dostawcę. Odwołujący w żaden sposób nie udowodnił, że dla zamawiającego wystarczającym będzie sprzęt powszechnie dostępny na rynku, a nie ten zaprojektowany i wyprodukowany dla potrzeb koncesjonowanego obrotu. Oczekiwanie dostawy sprzętu od wykonawcy posiadającego koncesję zapewnia zamawiającemu, że zostanie mu dostarczony sprzęt zaprojektowany dla celów wojskowych i policyjnych, a nie sprzęt powszechnie dostępny na rynku, zaprojektowany i wyprodukowany dla rynku konsumenckiego, często w zależności od producenta będący wątpliwej jakości..

Niezasadne jest również zdaniem Izby wywodzenie z faktu, że samolot będzie podlegał rejestracji w Urzędzie Lotnictwa Cywilnego i tym samym zamawiany śmigłowiec będzie sprzętem cywilnym. Zgodnie z pkt 2 OPZ – wymagania ogólne, str 1 „*śmigłowiec wraz z wyposażeniem dodatkowym będzie posiadał certyfikat EASA lub równoważny(tj uznawany przez EASA) w celu spełnienia wszystkich wymogów do jego zarejestrowania we właściwych rejestrach tj. w rejestrze statków powietrznych Urzędu Lotnictwa Cywilnego*

(UCL) i rejestru statków powietrznych lotnictwa służb porządku publicznego". Z ww. postanowienia jednoznacznie wynika, że śmigłowiec będzie podlegał ewidencji w dwóch rejestrach, przy czym jak wyjaśnił na rozprawie zamawiający, różnorodność zadań, jakie spoczywają na Straży Granicznej oraz fakt, że jest ona formacją Ministerstwa Spraw Wewnętrznych powoduje sytuację, iż Straż Graniczna udostępnia swoje samoloty, np. dla potrzeb GOPR, dla prowadzenia różnego rodzaju akcji ratowniczych, a także dla wykonywania lotów szkoleniowych. Dla wykonywania tych potrzeb samoloty te są czasowo rejestrowane w rejestrze Urzędu Lotnictwa Cywilnego, gdyż inaczej nie mogłyby wykonywać tych zadań. Odwołujący nie zakwestionował tego stanowiska. Fakt potrzeby czasowej rejestracji śmigłowca w ULC nie przesądza, zdaniem Izby o wyłącznie jego cywilnym charakterze.

Wobec powyższych ustaleń i braku dowodów przeciwnych w tym zakresie Izba uznaje, że tak postawiony w SIWZ warunek udziału w postępowaniu, jest zasadny. Straż Graniczna jako organ porządku publicznego, winna dla wykonywania zadań operacyjnych wskazanych w ww. ustawie o Straży Granicznej, nabywać sprzęt wymieniony w rozporządzeniu z dnia 3 grudnia 2001 roku w sprawie rodzajów broni i amunicji oraz wykazu wyrobów I technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, tylko od wykonawców posiadających koncesję na jego wytwarzanie i dostawę.

Odnosząc się do powołanego przez odwołującego wyroku NSA oraz KIO wskazać należy, że zapadły one w innych stanach faktycznych, pierwszy – w postępowaniu o cofnięcie koncesji, a drugi na dostawę sprzętu dla zamawiającego będącego podmiotem cywilnym, a nie formacją porządku publicznego.

W swoich orzeczeniach Izba wielokrotnie wskazywała, że tezy z wyroków sądów czy KIO można na pewnym poziomie ogólności dopasować do każdego postępowania o zamówienie, lecz Izba rozstrzyga sprawę w oparciu o stan faktyczny danej sprawy, a ten w każdym przypadku, jest inny. Każdy skład Izby, wydając rozstrzygnięcie w sprawie konkretnego odwołania nie jest związany innym orzeczeniem sądu czy Krajowej Izby Odwoławczej.

Zarzut naruszenia art. 7 ust. 1 ustawy jest niezasadny. Trudno wskazać na jakikolwiek przykład w tym postępowaniu, aby zamawiający na obecnym jego etapie, nie traktował wykonawców jednakowo. Zarzucając zamawiającemu naruszenie zasad uczciwej konkurencji odwołujący w istocie domaga się takiego złagodzenia wymogów dopuszczenia do udziału, które będą dostosowane do możliwości odwołującego, a nie usprawiedliwionych potrzeb zamawiającego. Odwołujący nie uzasadnił twierdzenia o naruszeniu zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców, poprzestał na powołaniu przepisu art. 7 ust.1 ustawy Pzp.

Zgodnie z treścią art. 192 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych, Krajowa Izba Odwoławcza uwzględnia odwołanie w sytuacji, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia, co – ze wskazanych wyżej względów – nie miało miejsce w zakresie zarzutu odwołania.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania i ustalenia, Izba postanowiła jak w sentencji wyroku, orzekając na podstawie przepisów art. 190 ust.7, 191 ust.2 i 192 ust. 2 ustawy Pzp,

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku, na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp, oraz w oparciu o przepisy § 3 pkt.1a) i b) i rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 roku w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41 poz. 238).

Przewodniczący